

มีอะไร ผมขอหมด

รายนี้ถูกร้องเรียนจนพ้นจากตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น อยากรู้ว่าใครที่ร้องเรียน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาอย่างไร แต่ถูกปฏิเสธคำขอครับ แล้วจะเอาอะไรไปศาล

นายเปล่านั้นมีหนังสือถึงนายอำเภอสระแก้ว ขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๓ รายการ คือ ๑) หนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมของผู้ร้องเรียน ที่ร้องเรียนกล่าวหานายเปล่านั้น ๒) สำนวนการสอบสวน คำให้การหรือถ้อยคำพยาน เอกสารที่คณะกรรมการสอบสวนจัดทำขึ้นทั้งหมด ๓) คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว หนังสือแจ้งคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว ที่ให้นายเปล่านั้นพ้นจากตำแหน่ง แต่อำเภอเมืองสระแก้วมีหนังสือปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) (๖) นายเปล่านั้นจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ อำเภอเมืองสระแก้ว ส่งข้อมูลไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และแจ้งข้อเท็จจริงให้นายเปล่านั้นทราบ รวมทั้งให้โต้แย้งคำสั่งได้ เอกสารหลักฐานที่นายเปล่านั้นคำขอส่วนใหญ่ผู้ให้ถ้อยคำเป็นพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน ซึ่งหากเปิดเผยไปอาจกระทบต่อการปฏิบัติงานของพนักงาน ประกอบกับมาตรา ๒๔ ด้วย ที่เจ้าของข้อมูลต้องให้คำยินยอมก่อน หากหน่วยงานจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตน ข้อมูลต่าง ๆ นายเปล่านั้นทราบอยู่ก่อนแล้ว เพราะได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง ซึ่งศาลจะแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำให้การและเรียกเอกสารจากผู้ถูกฟ้องคดี จากนั้นก็จะแจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงให้ผู้ฟ้องคดีเพื่อโต้แย้งคำให้การ ซึ่งขั้นตอนนี้นายเปล่านั้นก็สามารถทราบข้อเท็จจริงได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๓ รายการเป็นเรื่องเกี่ยวกับการสอบสวนวินัยที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยจังหวัดสระแก้วมีคำสั่งให้นายเปล่านั้นพ้นจากตำแหน่งนายกององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน การเปิดเผยจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสืบสวนข้อเท็จจริงที่จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่เชื่อได้ว่าหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไปแล้วจะเกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) ส่วนเอกสารคำให้การก็มีเนื้อหาเป็นเรื่องราว ไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคลตามที่หน่วยงานเข้าใจ และกรณีที่นายเปล่านั้นได้ฟ้องศาลปกครองแล้ว ก็ไม่ใช่เหตุผลที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะประโยชน์ของเอกชนประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอนี้เปิดเผยได้ จึงวินิจฉัยให้อำเภอเมืองสระแก้ว เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายเปล่านั้น โดยให้ใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ นามสกุล ที่อยู่ บัตรประจำตัวประชาชน อาชีพ ตำแหน่ง หรือข้อความที่จะทำให้รู้ว่าใครเป็นพยาน ใครเป็นผู้ร้องเรียน ซึ่งการเปิดเผยอาจไปเข้าลักษณะมาตรา ๑๕ (๕) ได้

เขาต้องการข้อมูลข่าวสารไปใช้ปกป้องสิทธิของตนเอง เมื่อเรื่องจบแล้วก็ให้ไปเถอะครับ ศาลส่งให้ก็เป็นอำนาจและกระบวนการของศาล มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๒๐๓/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

เปลี่ยนตัวผู้เล่น

ผู้ขอข้อมูลข่าวสารรายนี้ตั้งใจที่ได้รับความไว้วางใจเป็นที่ปรึกษาโครงการ แต่อยู่ ๆ ถูกเปลี่ยนตัว โทนจะแผนงานที่คิดไว้แล้ว โทนจะชื่อเสียงผลงานจะกระทบหรือไม่ ไปดูกัน

นายเชี่ยวชาญ มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขอเปลี่ยนแปลงที่ปรึกษาโครงการที่กลุ่มจังหวัดส่งถึงสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (สศด.) รวม ๔ รายการ คือ ๑) สำเนาหนังสือขอเปลี่ยนแปลงที่ปรึกษาโครงการที่กลุ่มจังหวัดส่งถึง สศด. ๒) ขอรบเหตุผลที่แท้จริงของกลุ่มจังหวัดในการเปลี่ยนแปลงที่ปรึกษาว่า นายเชี่ยวชาญในฐานะที่ปรึกษามีข้อผิดพลาดอย่างไร (เอกสารบันทึกรายงานการประชุมของแต่ละกลุ่มจังหวัด) ๓) ขอรบผลการวินิจฉัยของ สศด. และ ๔) ขอรบหลักเกณฑ์ กรอบการดำเนินงาน บทบาทของที่ปรึกษา เงื่อนไขและระยะเวลาการให้คำปรึกษา ขอบเขตของงาน ต่อมาสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล มีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) และมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอยู่ด้วย นายเชี่ยวชาญจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการประชุมของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลมีหนังสือส่งข้อมูลข่าวสารและชี้แจงว่า การดำเนินโครงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลเพื่อชุมชนในชนบทในพื้นที่กลุ่มจังหวัด เป็นไปตามประกาศ สศด. และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ผู้สมัครต้องจัดทำข้อเสนอโครงการ และเอกสารแนบ ซึ่งจะมีข้อมูลเทคโนโลยี ผู้ให้บริการด้านเทคโนโลยีและที่ปรึกษาด้านเทคโนโลยี และเป็นสิทธิของชุมชนที่จะคัดเลือกเทคโนโลยีและบุคคลที่เหมาะสม เป็นที่ปรึกษาโครงการของชุมชนเพียงฝ่ายเดียว สศด. ที่นายเชี่ยวชาญมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเนื่องจากมีข้อพิพาทกับชุมชน ในเอกสารมีข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้เปิดเผยไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะปฏิเสธได้ ตามมาตรา ๑๕ และนายเชี่ยวชาญเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายเชี่ยวชาญ

มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หาหรือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘
www.oic.go.th

(ที่ สค ๔๗๙/๒๕๖๒)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

จบได้สวย

เรื่องนี้ให้อ่านดูเพื่อจะได้ทราบว่า เมื่อท่านอุทธรณ์ไปแล้ว ระหว่างนั้นหากได้รับแจ้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ก็มีหนังสือแจ้งคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ทราบเพื่อจบเรื่องได้

นายยิ้มและนางแยม มีหนังสือถึงกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับช่วงเวลาดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนิมมานรดี ของนายเบิกบานเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมีผู้ทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักการศึกษาร้องเรียนเขาและเธอสองคน ต่อมาสำนักงานเขตบางขุนเทียน คือโรงเรียนนี้สังกัดกรุงเทพมหานคร อยู่ในพื้นที่เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จึงให้เขตบางขุนเทียนเป็นผู้ตอบ ซึ่งมีหนังสือแจ้งว่า ข้อมูลดังกล่าวบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของนายเบิกบานโดยเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและเจ้าของประวัติไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว จึงเปิดเผยให้ไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) นายยิ้มและนางแยมจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ ผู้อุทธรณ์ทั้งสองได้มีหนังสือแจ้งว่า สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กรุงเทพมหานคร รายนายเบิกบาน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนิมมานรดี และคำสั่งแต่งตั้ง (ย้าย) ไปดำรงตำแหน่งใหม่ ซึ่งเป็นช่วงเวลาการดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนิมมานรดี ของนายเบิกบาน จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายยิ้มและนางแยม ได้รับข้อมูลข่าวสารตามคำขอแล้ว ตามหลักฐานหนังสือของผู้อุทธรณ์ และหนังสือของกรุงเทพมหานคร ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นต้องพิจารณาวินิจฉัยต่อไป จึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง และจำหน่ายเรื่องนี้ออกจากสารบบอุทธรณ์

จบครับ เอ้า ไปพิจารณาเรื่องอุทธรณ์เรื่องต่อไป มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(คำสั่ง ที่ สค ๖/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ขึ้นทางนี้ ลงทางนั้น

เรื่องนี้ผู้ต้องการตรวจสอบข้อมูลการออกแบบทางขึ้นลงรถไฟฟ้า ซึ่งผู้ใช้มีความรู้สึกว่าจะต้องใช้พลังงานในการเดินไปถึงบันไดและเดินขึ้นหลายเหนื่อย แต่บางแห่งเชื่อมถึงหน้าประตูห้องเลย จึงขอแบบครับ

นายวิศวะ มีหนังสือถึงอธิบดีกรมศิลปากร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือการออกแบบทางขึ้นลงสถานีรถไฟฟ้า จำนวน ๔ รายการ คือ ๑) หนังสือกรมศิลปากร ที่ วธ...ลงวันที่... ๒) หนังสือบริษัท อ. ที่...ลงวันที่...๓) หนังสือบริษัท อ. ที่...ลงวันที่... และ ๔) หนังสือบริษัท ข. เลขที่...ลงวันที่...ทั้ง ๔ รายการ ขอพร้อมสิ่งที่ส่งมาด้วยหกเดือนต่อมากกรมศิลปากรมีหนังสือแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ ให้ก็จบไป ส่วนรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ อยู่ระหว่างการค้นหาเนื่องจากย้ายอาคารสำนักงาน แต่เอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วยที่ขอในรายการที่ ๔ เป็นแบบรูปรายการที่บริษัท ข. เสนอต่อกรมศิลปากร เอกสารนั้นมีงานศิลปกรรมเป็นงานสถาปัตยกรรมงานออกแบบอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ถือเป็นงานมีลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยมีบริษัท ข. เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์แต่ผู้เดียวที่จะอนุญาตให้ทำซ้ำ ดัดแปลงหรือเผยแพร่ได้ กรมศิลปากรจึงไม่มีอำนาจพิจารณาอนุญาตให้ทำสำเนาได้ นายวิศวะจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร กรมศิลปากรมีหนังสือส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ ให้แล้ว และต่อมาก็ได้เปิดเผยข้อมูลสิ่งที่ส่งมาด้วยในรายการที่ ๔ ที่ปฏิเสธตอนแรกให้เพิ่มเติมแล้วเนื่องจากบริษัท ข. แจ้งว่าบริษัทเป็นเพียงผู้รับจ้างออกแบบและก่อสร้างให้กับการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) จึงให้ไปขออนุญาตจากเจ้าของโครงการโดยตรง ซึ่ง รฟม. ไม่คัดค้านจึงได้เปิดเผยไป ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ ได้มีหนังสือเร่งรัดพร้อมกำหนดระยะเวลาให้ค้นหาแล้ว แต่ยังไม่แจ้งว่าพบหรือไม่พบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการ กรมศิลปากรได้เปิดเผยรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ แล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย ส่วนรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ยังอยู่ระหว่างการค้นหา จึงไม่ใช่กรณีการปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ยังไม่ครบหลักเกณฑ์การใช้สิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ คณะกรรมการวินิจฉัย ฯ ไม่อาจรับเรื่องไว้พิจารณาได้ จึงมีคำสั่งให้ยุติการพิจารณาอุทธรณ์นี้ และจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัย ฯ จะพิจารณาได้หน่วยงานต้องส่งข้อมูลข่าวสารที่ท่านปฏิเสธไป ให้ได้ว่าจริง ๆ แล้วเปิดเผยได้หรือไม่ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ ทารือไปได้ครับ ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(คำสั่ง ที่ สค ๔/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ไม่ยอมตามใจ

เรื่องนี้ผู้ป่วยขอข้อมูลข่าวสารที่คลินิกเอกชนส่งไปให้คณะทำงานหน่วยงานของรัฐ ขอได้หรือไม่

นายเข้มผู้รับมอบอำนาจจากนางสาวลีได้ร้องเรียนต่อสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) ว่า ขณะนี้นายถูกเดินเข้ารับการรักษาที่คลินิกเวชกรรมแห่งหนึ่ง ไม่ได้รับการดูแลรักษาที่เหมาะสม เนื่องจากปฏิเสธส่งตัวผู้ป่วยไปรักษาที่โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า เป็นเหตุให้นายถูกเดินต้องไปรักษาที่โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า จึงร้องเรียนขอให้ตรวจสอบ ต่อมาสำนักงานฯ ได้เสนอเรื่องนี้ต่อที่ประชุมคณะทำงานคุ้มครองสิทธิประชาชนในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งมีความเห็นว่าการดูแลรักษาผู้ป่วยของคลินิกเป็นไปตามมาตรฐานการให้บริการสาธารณสุขแล้ว และได้แจ้งให้นายเข้มรับทราบผลการพิจารณาของคณะทำงานฯ แล้ว แต่นายเข้มไม่เห็นด้วยจึงขอสำเนาเวชระเบียนของคลินิกเวชกรรมแห่งนั้น แต่ สปสช. ปฏิเสธว่าเป็นข้อมูลของคลินิกที่ส่งให้ สปสช. เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะทำงานฯ และไม่ปรากฏว่าคลินิกประสงค์ให้นำไปเปิดเผยต่อบุคคลที่สามหรือบุคคลอื่นได้ นายเข้มจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ มีหนังสือส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงเหตุผลการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกับที่ปฏิเสธนายเข้มไปแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ประวัติการรักษาของนายถูกเดินขณะเข้ารับการรักษาจากคลินิกเวชกรรม เป็นข้อมูลประวัติการรักษาพยาบาลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของคลินิกเวชกรรมแห่งนั้นซึ่งมีฐานะเป็นเอกชน การที่สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ โดยคณะทำงานคุ้มครองสิทธิประชาชนในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ขอให้คลินิกเวชกรรมส่งข้อมูลมาเพื่อใช้ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเท่านั้น จึงไม่ได้เป็นข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ การปฏิเสธว่าเอกสารไม่ได้อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลจึงถูกต้องแล้ว จึงมีคำสั่งไม่รับเรื่องอุทธรณ์ไว้พิจารณา และให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ ทารือไปได้ครบที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(คำสั่ง ที่ สค ๒/๒๕๖๓)